

служването на гражданството. Върху тях ще се чуят осветления, които парират афоризма, че общината е лош управник на своите ступанства.

Благоустройствената и строителната политика на общинската ни управа, при общото желание да се повдигне градът ни в курортно отношение, е въпросът от първостепенно значение. Върху тоя въпрос гражданството ще има случая да чуе осветленията на г. Кмета.

Какви сж били грижите на общин. управа за крайните квартали, дали планомерно и с внимание се е действувало за тяхното благосъстояние и благоустройство, ще се дадат от г. Кмета нужните разяснения. От тия разяснения ще стане ясно, че, бидейки части от общото тѣло на градът, за тях се полагат всички грижи, до колкото силитѣ и средствата на общината сж позволявали. Преследено, да не употребимъ друга дума, би било да се иска, што тоу-що застроени квартали да бжде всичко нагледно. Нуждитѣ от първа вилчияна за тия квартали стоятъ предъ очитѣ на общинската управа и тя нѣма да ги пренебрегне.

Прочее, осветленията, които г. Кмета ще даде на гражданството на 29 того, сж от голямо значение и ние приканваме Варненци да изслушатъ осветленията.

Варна — Бургасъ

(Антагонизъмъ).

Кампанията, която Бургасчани сж предприели срещу нашия градъ, е не достойна за единъ съездъ, интереситѣ на когото никой и съ нищо не се е стремилъ да уврежда а особено варненци.

Мисълта, че на Варна може и трѣбва, да се помогне за да не западне икономически, навѣва ужасъ на Бургасчани. Тѣ бързатъ да биятъ тревога при всѣки случай на възможност да се помогне на градътъ ни, — на тоя градъ, когото сждбата опредѣли за изкупителна жертва отъ народнитѣ катастрофи.

Злобата и завистта сж присъщи на човѣка, особено когато той е българинъ; но когато тая злоба и завистъ преминатъ границитѣ, тѣ сж вече болѣгъ на нравствене заболяване, не достойно за добри българи.

Никога Варненци не сж завиждали на развитието на Бургасъ и нѣматъ причини да завиждатъ.

На Варна се отне богатия Хиперландъ и западането ѝ въ икономическо и търговско отношение се очерта съ дебѣли линии.

Едно отъ първостепенитѣ наши черноморски пристанища, бидейки изкупителна жертва на държавата и нацията, е застрашено да заглъхне въ бурени.

Гражданството на Варна, правителството на България, всички патриотични организации и общества, не лишени отъ далновидностъ, не могатъ да оставятъ да загине единъ градъ и да заглъхне въ бурени едно пристанище, свързани съ политическата и търговската истерия на страната. Това, което тѣ сж

длъжни да направятъ за предотвратяване нежелателния край на градътъ и пристанището ни, е съвсемъ оправдано — не само отъ гледна точка на частнитѣ на гр. Варна интереси, а отъ гледна точка и на висшитѣ държавни и национални интереси.

Защо Бургасчани се обявяватъ противъ тая тѣй оправдателна грижа за запазването живота и съществуването на единъ центъръ кѣтъ отъ отечеството?

Ако развитието на Бургасъ, което става за смѣтка на Варна, донася полза само на известень кръгъ търговци, пъкъ нека е полза и за всички граждани на Бургасъ, отъ това държавата и нацията нѣматъ освенъ чувството на радостъ; ползата е само за бургасчани. Обаче, ако Варна и пристанището му загинатъ, загубата не може да не бжде национална.

Ето защо, освенъ грижата на варненци за себесъхранение, голѣка трѣба да бжде грижата и на всички отговорни за бждашето на страната фактори за подпомагане да не загине икономически и търговски Варна съ своето пристанище.

Нищо по сириведлаво и нищо по цѣлесъобразно отъ това — да се насочи вносния морски трафикъ за севѣрна България презъ Варненското пристанище. Отъ това вносителитѣ не губятъ нищо, защото навлото до Бургасъ и до Варна е еднакво. Държавата е въ правото си и е длъжна да урегулира навлата по желѣзницитѣ така, че и въ туй отношение разлика да нѣма. Държавата и да жертвува нѣщо отъ туй урегулиране на желѣзницитѣ навла, жертвитѣ сж напълно оправданѣ отъ гледна точка, преди всичко, на висшитѣ държавни интереси.

Тѣй поставянъ въпросътъ, необяснима става организираната кампания на бургасчани срещу нашия градъ и неговото бждаше.

Огънь и жупелъ напоследъкъ бургасчани изсипаха върху главитѣ на нашитѣ консулски власти въ известна чужди държави, че тѣ посъветвали търговцитѣ — вносители да изпращатъ стокитѣ си за севѣрна България до Варненското пристанище.

Не желаятъ ли бургасчани да разбератъ, че не сж търговцитѣ — вносители отъ странство, които ще правятъ изборъ на българскитѣ пристанища, за да е нужна намѣсата на българскитѣ консулски власти, та да се нахвърлятъ върху тѣхъ съ такава яростъ? За вѣкшания вносителъ, при условието да предава стоката си сѣ българско пристанище, щомъ нѣма разлика въ навлото, е безразлично до кое пристанище ще отпрати стоката си, освенъ ако има изрично нареждане на купувача да се предаде стоката въ посочено пристанище. Консулскитѣ власти въ случая не могатъ да упражнятъ никакво влияние върху вносителитѣ — търговци. Но когато е въпросъ за биева тревога и за лигале аларма, Бургасчани се залавятъ и за най-ничтожитѣ поводи, само и само да се не създаде нѣщо отъ полза за Варна и за пристанището му.

Такъвъ начинъ за защита на интереси не е почтенъ. Той е осждителенъ, когато се цѣли съсищването и атрофирането на една важна частъ отъ националното тѣло.

Добри българи не баха си служили съ такъвъ начинъ.

По тоя въпросъ ще се повърнемъ.

Общинскитѣ берни, налози и такси,

които ще се събиратъ направо отъ общината презъ финансовата 1925 — 1926 финан. година

А. Такса за вода.

1. Семейство, живуще въ кѣща, снабдена съ частна водопроводна инсталация съ или безъ водомѣръ за абонаментъ до 70 тона вода, или живуще въ кѣща неснабдена съ частна водопроводна инсталация, но лежаща на водоснабдена улица, плаща годишно по 240 лева.

2. Семейство живуще въ кѣща, лежаща на неводоснабдена улица, плаща годишно по 120 лева.

З а б е л е ж к а 1. Семейства, живущи въ предграднето Сесъ-севместъ, ако живеятъ въ кѣща съ частна водопроводна инсталация, плащатъ — 240 лева, а тия, живущи въ кѣща безъ водопроводна инсталация — по 120 лева.

З а б е л е ж к а 2. Семейства, живущи въ Дамяновата махала, Кожарджата, Добруджански, Тракийски и Македонски квартали плащатъ годишно по 60 лева.

З а б е л е ж к а 3. Семейства, живущи въ бездомнишкитѣ квартали, между болницата, казармитѣ, д-во Гроздъ, шосето за Евксиноградъ и улица Каналска и памучния кварталъ, ако живеятъ въ кѣща съ частна водна инсталация — по 240 лева, а ако сж въ кѣщи, въ които живеятъ и нѣматъ частна водна инсталация — 60 лева.

б) Преразходъ.

3. Семейства, живущи въ сгради съ частни водни инсталации, снабдени съ водомѣръ, плащатъ задружно преразхода вода надъ сбора отъ абонаментитѣ по 70 тона годишно на семейство — тона по 5 лв.

4. Болници, казарми, пансиони и окръжнии затворъ плащатъ абонаментъ отъ 140 лв. годишно до 70 тона вода, а за всѣки 20 члена или частъ отъ 20, а преразхода надъ общия абонаментъ на тонъ по 3 лева.

5. Гимназии, прогимназии, разни училища и благотворителни д-ва плащатъ абонаментъ отъ 140 лв. годишно за 70 тона за всѣки 40 члена или частъ отъ 40, а преразхода надъ общия абонаментъ плащатъ на тонъ по 3 лева.

6. Учреждения държавни, окръжни и др. плащатъ по 1000 лв. годишно за 100 тона вода, а семействата на квартира въ сждитѣ по п. 1. Преразхода надъ общия абонаментъ се плаща на тонъ по 10 лева.

З а б е л е ж к а. Църкви, джамии, синагоги се освобождаватъ отъ водна такса.

в) Водна такса отъ заведения, занаятчии, дюгени и други.

Въ водоснабдената частъ на града отъ главния градски водопроводъ и предграднето Сесъ-севместъ, плащатъ такса както следва:

1. Тютюневитѣ складове и кинематографи.

1. Съ водомѣри плащатъ годишенъ абонаментъ до 100 тона вода — 1500 лв., а преразхода на тонъ по — 20 лева.

2. Безъ водомѣръ плащатъ годишно 3000 лева.

II. Банки, акционерни д-ва, парходни агенции, ангросисти, аптеки, дрогерии:

1. Съ водомѣръ до 50 тона вода плащатъ годишенъ абонаментъ 1000 лева.

2. Безъ водомѣря плащатъ годишно а преразхода на тонъ по 20 лева. а съ квадратура до 40 кв. м. 500 лева. а съ квадратура надъ 40 кв. м. плащатъ 1300 лева.

III. Бирарии, кръчми, гостилници, менителници, (сарафи) сладкарници, бозаджийници, баничарници, кафенета, фурни, хотели, ханища и др. подобни плащатъ:

1. Съ водомѣръ до 100 тона вода, плащатъ годишенъ абонаментъ 400 лева а преразхода на тонъ по 5 лева.

IV. Безъ водомѣръ плащатъ както следва:

I категория съ квадратура надъ 40 кв. м. 400 лв.

II категория съ квадратура отъ 41—100 кв. м. 700 лева.

III категория съ квадратура надъ 100 кв. м. 1000 лева.

V. Занаятци (включително бръснари), печатници, детайлисти, комисионери, редакции, вестникарски агенции, клубове, клиники, адвокатски писалища и др. подобни занятия, плащатъ както следва:

1. Съ водомѣръ до 30 тона годишенъ абонаментъ 240 лева.

а преразходъ на тонъ по 5 лв.

2. Безъ водомѣръ плащатъ годишно: I категория съ квадратура до 40 кв. м. 120 лева.

II категория съ квадратура отъ 41—100 кв. м. 240 лева.

III категория съ квадратура надъ 100 кв. м. 900 лева.

Забележка 1. Горнитѣ такси за заведения безъ водомѣръ се отнасятъ и за тяхъ въ новостроенитѣ сгради на водоснабдена улица.

Забележка 2. Преразхода на съжителствата съ общъ водомѣръ се разпредѣля по равно.

Забележка 3. Заведения отъ гореизложенния видъ въ покрайнитѣ добруджанския, македонския, тракийски квартали, кокарджата, максуда, памучиния кварталъ, дамянова махала и бездомнишкитѣ квартали при града и Сесъ-севиесъ, плащатъ 50% отъ гореустановетѣ такси.

VI. За индустриални нужди.

1. Всички индустриални заведения, включително саламджийскитѣ работилници, черварници, пастармаджийници, безразлично кжде се намиратъ, снабдени съ частни разклонения отъ нѣкой градски водопроводъ, плащатъ на тонъ 20 лева.

2. А неснабдени съ частни водни разклонения, плащатъ годишно по 1000 лв.

VII. За частнитѣ топли бани.

1. Плащатъ на тонъ по 5 лева.

VIII. За параходитѣ.

1. Всички кораби и платноходи подъ български флагъ, плащатъ на тонъ по 30 лева.

2. За чуждестранни параходи и платноходи на тонъ по 50 лева.

VII. Водна такса за строежъ.

1. Ако е построена частна инсталация, която е снабдена съ водомѣръ, плащатъ на тонъ по 15 лева.

2. За всички други случаи при използване градската вода за строежъ, плаща се:

а) За едноетажна постройка — застроена площ на кв. метръ по 15 лева.

б) За всеки последующъ етажъ на кв. м. по 10 лева.

Забележка. Избата и тавана не се смѣтатъ за етажи.

Общи забележки.

1. Разни абонаментни такси за вода се облагатъ годишно.

За начинающъ облогъ почва отъ 1 априлъ или 1 октомврий.

2. Трета категория бедни — решение № 258 отъ 22/XII.1924 г. на общинския съветъ, се освобождаватъ отъ водна такса.

3. Отъ сумитѣ, които оставатъ следъ покриване разходитѣ по поддържане водопроводитѣ и персонала, образува се фондъ «водопроводъ», управляванъ отъ специаленъ правилникъ, удобренъ отъ общинския съветъ.

Такси за използване старата и новата канализация презъ финансовата 1925—1926 год.

1. Годишната такса за използване на градската канализация се опредѣля въ зависимостъ отъ вида и голѣмината на сградата. Различаваме два вида сгради:

I-ва категория: Пансионитѣ, Окръжния затворъ, Държавнитѣ учреждения, Тютюневитѣ складове, Кинематографитѣ, Банки, Бирарии, Кръчми, Гостилници, Кафенета, Хотели, Ханища, Болници, Клиники, Индустриални заведения.

II-ра категория. Всички останали заведения и жилища.

Облагането става търху застроената площ на квадратенъ метръ, на е. жъ, както всички етажи плащатъ еднакъ.

2. Такситѣ сж следнитѣ:

I-ва категория плащатъ по 4 лева на кв. метръ.

II-ра категория плащатъ по 2 лева на кв. метръ.

3. Тези такси плащатъ всички канализирани и неканализирани имоти, лежащи на канализирани улици.

4. Освобождаватъ се отъ канална такса:

а) Избитѣ и таванитѣ, не служачи за живене.

б) Имотитѣ изцѣло лежащи на неканализирани улици.

в) Църквитѣ, джаминитѣ и синагогитѣ.
г) Първа категория бедни, решение № 258 отъ 22/XII.1924 г. на общинския съветъ, (общински вестникъ брой 127 отъ 12.I.1925 г.).

4. Такситѣ се смѣтатъ годишно.

Такси за постройка на частни водопроводни и канални инсталации презъ финансовата 1925—1926 год.

За получаване разрешение за строежъ или поправка на водна или канална инсталация, се събира, освенъ съответния абонаментъ или такса въ предплата, но сжщо така и обезщетение за възстановяването на улицата както следва:

1. За павиране улица по 300 лв. на инсталация.

2. За шосиране улица по 200 лв. на инсталация.

3. За нешосир. улица по 100 лв. на инсталация.

Такси за електрическа енергия съ електромѣрни инсталации.

1. За израсходваната електрическа енергия въ: жилища, еснафскитѣ заведения, държавнитѣ учреждения, чуждестранни консулства (консулствата се освобождаватъ отъ плащане акциза), сиропиталища, старопиталища, черсения кръстъ, безплатни ученически трапезарии, археологическо д-во, д-во юнакъ, д-во майка, църквитѣ, добруджанския пансионъ, политическитѣ клубове, държавни, частни и общински училища, читалищата, клубоветѣ на спортнитѣ дружества и други видове благотворителни д-ва съ утвърдени уставы, плащатъ по 8 лева на киловатъ часъ.

2. Израсходвана енергия въ: банки, банкерски къщи, сарафи, търговци на едро, бирарии, казина, игрални домове, хо-

тели, аптеки, дрогерии и др. плащатъ по 12 лева на киловатъ часъ.

Безъ електромѣрни инсталации.

1. Жилища и всички заведения, упоменати при електромѣрнитѣ инсталации, пунктъ 1 — плащатъ месечно по 80 ст. на свещъ.

2. Останалитѣ заведения, упоменати въ пунктъ 2, плащатъ месечно по 150 лв. на свещъ.

За двигателна сила.

Абонаци, които консумиратъ месечно на конска сила: до 20 киловатъ часъ електрическа енергия плащатъ 6 лева на киловатъ часъ; до 40 киловатъ часа плащатъ по 5 лева на киловатъ часъ; надъ 40 киловатъ часъ електрическа енергия плащатъ по 4 лева за киловатъ часъ. Това е за дневна енергия. Половинъ часъ преди залезъ слънце до 12 часа по полунощъ не се разрешава абсолютно никаква работа, а следъ тоя часъ работятъ и изплащатъ израсходваната електрическа енергия по таблицата по точка «а».

Кинематографитѣ за двигателна сила плащатъ отъ половинъ часъ преди залезъ слънце до 12 часа полунощъ по 9 лева на киловатъ часъ, а следъ тоя на общо основание, както въ точка «а».

Забележка. Енергията употребена за двигателна сила не плаща акциза.

За другитѣ берии, налози и такси въ следующия брой.

Свободна трибуна.

Наложима поправка въ законопроекта за общинитѣ.

Мислене на учителитѣ при Свищовската Търговска Гимназия.

Нашата страна встѣпи въ пѣтя на културата. За създаване култура, обаче, сж нуждни материални средства. Държавата, която до преди войната бѣше главниятъ изворъ на таква, следъ войнитѣ се изтопи и се намѣри въ невъзможностъ да даде илрични ресурси. На частната инициатива сжщо така не може да се разчита; следователно, единичната възможностъ за това остава у окръжнитѣ светли и общинитѣ, т. е. всѣки въ своя районъ да се грижи за насаждане на култура. Преди войнитѣ, когато културата бѣше въ своето начало и когато не бѣха нуждни голѣми парични средства, общинитѣ набавяха таква, като ги разхвърляха между гражданитѣ въ видъ на данѣца, берии и др. или ги получавяха отъ отдаване подъ наемъ общинскитѣ имоти.

Днесъ това е невъзможно, понеже данъкоплатецитѣ и безъ това е претоваренъ съ много данѣца и разхвърлянето на нови такса отъ страна на общината се явява нецелесообразно. Проходитѣ, придобити по тая начинъ, сж достатъчни, за да се събератъ нуждитѣ средства и насади култура въ истинския смисълъ на думата. Отъ тубъ следва, че

общинитѣ сж принудени да си създадатъ сами средства, и, споредъ насъ, най-удобниятъ начинъ за набавяне на такива е създаване на стопански предприятия при общинитѣ, които, управлявани отъ компетентни лица, биха дали най-големъ доходи.

На общината трѣбва да престанемъ вече да гледаме като на учреждение чисто административно, натоварено да търси доходи само чрезъ данъци, а тя трѣбва да организира редъ стопански предприятия, приходитѣ на които да послужатъ за реализиране на условия, които съвременниятъ културенъ животъ налага.

Бъдещето на общинитѣ е въ ръководителитѣ на стопанскитѣ предприятия — дейтелностъ отъ първостепенно значение. Отъ тукъ става явно, че предъ насъ се чертаятъ две главни дейности на общината: административни и стопанска. Ако на всички е известно, че ръководителъ на административната дейностъ трѣбва да бжде юристъ, трѣбва да се признае сжщо, че ръководителъ на стопанската дейностъ трѣбва да бжде търговецътъ — лице, което познава търговскитѣ науки, лице, което има нуждата подготовка, като теоритикъ и практикъ. Желаетъ ли да преуспѣватъ нашитѣ общини, всѣкиму трѣбва да дадемъ своето: на горското стопанство — лесничия, на административната дейностъ — юриста, на редовното счетоводство — възпитаника съ търговско образование и т. н.

Следъ тѣзи размисления спираме се на „глава IV“ Общински служители отъ законопроекта за общинитѣ (членове 85 — 106).

Стабилността, която се прокарва съ новия законопроектъ, ще даде възможностъ и на питомцитѣ на нашитѣ търговски училища да станатъ общински иновници и съ своитѣ познания и практика да помогнатъ за стабилизиране финансовото положение на общинитѣ.

Не така безпогрѣшно сж очертани тѣзи две дейности въ тази глава на законопроекта; напротивъ, прочетемъ ли членове 87 и 92 констатираме, че и административната и стопанската дейностъ е дадена на юриста.

Секретарътъ трѣбва да бжде юристъ, но не мислимъ сжщо за контролъора и каснера.

Правата на контролъора ги четемъ въ членове 90, 91 и 122. Контролъорътъ преимуществено ще борави въ стопанската дейностъ на общината. Има ли тѣзи познания единъ юристъ? Що се касае до другата му дейностъ, административната, познанията по правнитѣ науки, които дѣбива възпитаникътъ на търговското училище, сж достатѣчни да му позволятъ

да извършва успѣшно и административната частъ на своята служба.

Контролъорътъ — юристъ какъ ще познае, дали общината води редовно счетоводство, той има ли тѣзи познания? А безъ редовно счетоводство имаме ли редовни финанси?!?

Контролъорътъ — юристъ, какъ ще се удостовери, дали ръководителътъ води стопанското предприятие отъ успѣхъ къмъ успѣхъ? Той има ли похвата на търговеца? Безъ тази опитностъ възможно ли е това предприятие да завършва винаги съ успѣхъ?

Контролъорътъ — юристъ, какъ ще може чрезъ счетоводството при ревизията да узнае за злоупотрѣблениата, когато не е счетоводителъ? Ако счетоводителътъ на общината трѣбва да бжде търговски възпитаникъ, ревизорътъ не трѣбва ли да бжде най-опитниятъ счетоводителъ?!?

Въ нѣкои по-големъ общини на страната, дето стопанската дейностъ е тѣй разнообразна: електрификация, водоснабдяване, канализация, лозови разсадници, цѣвтарници, зеленчукови градини, морски бани... (като Варна, Пловдивъ, Русе и др., дето счетоводителътъ трѣбва да бжде особено опитенъ), контролъорътъ — юристъ, незапознатъ съ счетоводната техника, какъ би могълъ да изпълни възложената му работа съ успѣхъ?

Вѣроятно, той ще изпълни своята длъжностъ, както досегашнитѣ стари контролъори, които губятъ своето време въ оглеждане на дребнави и нящожни формалности, а пренебрѣгватъ истинското свое предназначение:

1) Да бдятъ за правилнитѣ парични постъпления и за най-целесъобразното пласиране на полученитѣ суми, 2) да не допускатъ възможнитѣ злоупотрѣблениа отъ чиновницитѣ на общината и разни предприемачи.

Такъвъ контролъоръ ще го уприличимъ на българскитѣ контролни комисии при акционернитѣ и други дружества, които въ своето болшинство не сж счетоводители, а чакатъ унавивителния съветъ да приключи книгитѣ, да състави протокола за ревизията, а за „компетентния контроленъ съветъ“ остава да подпише протокола и за тази му „важна“ дейностъ да получи процентъ отъ печалбитѣ.

По сжщо такива съображения и каснерътъ трѣбва да бжде съ търговско образование.

Съгласно членъ 87 на сжщия законопроектъ за секретаръ — бирникъ въ селска община може да бжде назначено лице съ прогимназиялно образование. Нима въ нашитѣ селски общини не е нужно нито едно лице съ по широки познания? Тази тѣй разнообразна, жаръ и въ малъкъ видъ, стопанска и административна дейностъ, кой ще я из-

пълнява, кметътъ ли?! Ако е нужно лице съ завършено средно образование за основенъ учителъ, колко повече ще е нужно лице съ средно специално търговско образование за тази разнообразна дейностъ, каквато е службата на секретаръ-бирника въ селската община? Неговитѣ познания по търговскитѣ науки и правото ще помогнатъ много за правилното ръководене на общинскитѣ работи.

Желаетъ ли законодателътъ да се съобрази съ изискванията на днешното време и да твори култура въ страната, като дава първостепенно значение на стопанската дейностъ въ една община, той трѣбва да избере най-подходящи ръководители за тази цѣль, каквито ние вждаме въ лицето на възпитаникитѣ на търговскитѣ училища.

В. „Свищовски известия“
брой 163 отъ 7.XI т. г.

ХРОНИКА.

Поканватъ се всички Варненски граждани да присѣтствуватъ на събранието което се свиква въ Недѣля, на 29 того, въ театръ Ранковъ, гдето градския кметъ г. П. Стояновъ, ще даде разяснения по всички отъ най-големъ важностъ за гражданството въпроси за финансовото и други положения на общината.

Всички на събранието, за да чуто разясненията на г. Кмета.

Желателно е всѣки гражданинъ да се снабди съ настоящия брой и съ следующия, въ които се напечатватъ налозитѣ, беритѣ и такситѣ, които, съгласно законитѣ, решенията на общинския съветъ и надлежитѣ таблици, ще се събиратъ презъ текущата 1925/26 финансова година.

За избѣгване на недоумения и неоснователни оплаквания, всѣки гражданинъ е длъженъ да знае тия налози, бери и такси и своевременно да ги заплаща.